

Hr. Frank Aaen stillede et meget relevant spørgsmål, nemlig at man vel ikke kunne forestille sig en, der fik afslag til behandling og så blev henvist til et heroinforsøg. Svaret er for mit vedkommende et fuldstændig klippefast nej. Jeg kan ikke forestille mig, at nogen, der får afslag på en ønsket behandling, bliver henvist til et heroinforsøg som det, man så kan tilbyde. Det vil jeg anse for fuldstændig udelukket.

Venstres hovedargumentation har været glidebanen. Vi har diskuteret det under de korte bemærkninger. Jeg forstår ikke, at Venstre ikke kaster sig ind i debatten og siger »hertil og ikke længere« ved f.eks. at sætte et øverste tal på. Så har man lukket glidebanen, hvis man har det behov i Venstre at få lukket glidebanen.

Jeg vil sige, at De Konservative holdt en mere nuanceret tale end tidligere hørt. Det vil jeg godt kvittere for.

Hos Kristeligt Folkeparti synes jeg i virkeligheden også, der var et glimt af en åbning til sidst, men det kan være, jeg hørte forkert. Jeg er jo også nogle gange ideologisk præget i min perception. Men jeg synes alligevel, jeg hørte fru Tove Videbæk sige helt til sidst, at det kunne lade sig gøre, men da kun som allersidste udvej, når alle andre ting var afprøvet. Så må jeg kvittere for, at der selv hos Kristeligt Folkeparti også er bevægelse.

Jeg vil bare spørge, om jeg hørte rigtigt, at hvis man har prøvet alt det, man kan bede om behandlingsmæssigt, selv i et Kristeligt Folkeparti-styret amt, og der så stadig er mennesker, der lider dybt af afsavn og nød som erfaret i alle andre lande, så er selv Kristeligt Folkeparti villige til at gå videre med et sådant forsøg. Var det rigtigt forstået?

Jeg vil så sige til slut, at jeg ikke vil tage regeringen til indtægt for med det her forslag at have sagt, at nu får vi et heroinforsøg. Det tror jeg ikke. Men jeg tror til gengæld, det bliver fantastisk svært, når nu vi får virkeligheden bragt ind gennem en rapport, at komme udenom. Jeg tror, at vi slipper for f.eks. at diskutere, om det stadig væk er konstaterbart, om det schweiziske forsøg havde nogen virkning. Jeg tror, vi er fri af det. Jeg tror, vi er fri af diskussionen, der hedder: Skal alkoholikere have alkohol? For jeg tror, at efter en rapport, der bevæger det her fra myte til virkelighed, får vi en mere kvalificeret debat. Det tror jeg i sig selv betyder, at vi har et sådant forsøg meget snart.

Men tak for debatten.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Til hr. Villy Søvnald: Det er angående det med en øverste grænse. Jeg synes, det kunne være spændende, hvis SF spiller ud med, hvor den øverste grænse skal være, hvor mange mennesker, det er, det her heroinforsøg skal omfatte.

Mit hovedformål med at komme på talerstolen er faktisk, at jeg nu er i besiddelse af kommissoriet for Narkofølgegruppen, som er fra den 23. marts 2001. Og så kan jeg ikke forstå, hvorfor man nu vil til at lave den her nye ekspertgruppe. Her står i kommissoriet for Narkofølgegruppen: »Redegørelsen skal beskrive den kvantitative udvikling på området, dvs. udviklingen i antallet af behandlingskrævende stofmisbrugere, antal døgn- og dagbehandlingspladser, behandlingstilbud til særlige målgrupper blandt stofmisbrugerne, herunder f.eks. unge under 18 år, og ventetider m.v.«

Og så vil jeg bede hr. Søvnald høre godt efter: »Redegørelsen bør endvidere udvikle en kvalitativ belysning af indsatsen for stofmisbrugere, således at der opnås et overordnet indtryk af, på hvilke måder opgaven løses, og herunder bl.a. hvorledes samarbejdet mellem kommuner og amter er tilrettelagt«. Og der står lidt mere, men nu lyser den røde lampe.

Vi hører i dag i radioavisen, at der nedsættes for mange ekspertgrupper, udvalg, nævn osv., og det her er det mest overflødige, vi har gjort i Folketinget i lang tid.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KR):

Hr. Villy Søvnald sagde noget om, at vi står med et menneske, og at vi selvfølgelig alle sammen vil sige, hvordan hjælper vi bedst det menneske. Det er klart, at der er Kristeligt Folkeparti helt enig med SF.

Men enigheden hører op, når vi læser rapporten. Jeg begriber ikke, at hr. Villy Søvnald stadig væk læser rapporten sådan, at den ensidigt siger, at det var gode resultater. Har hr. Villy Søvnald ikke læst Sundhedsstyrelsens og WHO's vurdering af rapporten?

For så mener jeg, at de sikre erfaringer, som hr. Villy Søvnald taler om, smuldrer lidt.

Og mener hr. Villy Søvnald ikke, at al behandling med intens psykosocial indsats vil have de samme eller måske endda bedre resultater end dem, der var i Schweiz?